

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2023-8 van:

1. **A**,

2. **B**,

beiden wonende te X,
hierna te noemen: klagers gezamenlijk dan wel klager of klaagster ieder afzonderlijk,
gemachtigde: mr. C, advocaat te Y,

tegen:

D,

kantoorhoudende te Z,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

- 1.1. Met een e-mail van 12 juni 2023 met bijlagen hebben klagers bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft op 26 juni 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.3. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 17 november 2023 te Den Haag. Hierbij waren klagers met hun gemachtigde en de mediator aanwezig.
- 1.4. De Tuchtcommissie heeft verder kennisgenomen van de e-mails van de mediator van 23 november 2023 met bijlagen en 29 december 2023 en de e-mails van de gemachtigde van klagers van 11 december 2023 en 11 januari 2024.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1. Tussen klagers en hun voormalige schoondochter is een geschil ontstaan over de omgang met hun kleindochter. De rechtbank W (hierna: de rechtbank) heeft op verzoek van klagers bij beschikking van 8 maart 2022 een voorlopige omgangsregeling vastgesteld. Op 7 april 2022 heeft de mondelinge behandeling in de bodemprocedure van klagers tegen hun voormalige schoondochter plaatsgevonden. De rechtbank heeft in overleg met partijen hun verwezen naar mediation om via bemiddelingsgesprekken te proberen hun onderlinge communicatie te verbeteren en overeenstemming te bereiken over een omgangsregeling. De rechtbank heeft in verband hiermee de procedure aangehouden. Door het bureau mediation van de rechtbank zijn partijen verwezen naar de mediator.
- 2.2. De mediation is op 28 april 2022 gestart. De partner van de voormalige schoondochter van klagers (hierna: de partner) was ook partij bij de mediation. In artikel 4.1 van de (op 28 april 2022 ondertekende) mediationovereenkomst is bepaald dat de mediator en partijen zonder enig voorbehoud verplicht zijn tot de geheimhouding zoals omschreven in artikel 7 en 10 van het MfN-Mediationreglement (hierna te noemen: het Reglement). In het Reglement is, voor zover van belang, bepaald dat partijen aan derden, daaronder begrepen rechters, geen mededelingen doen over het verloop van de mediation, de door

de bij de mediation betrokken personen ingenomen standpunten, gedane voorstellen en de daarbij mondeling of schriftelijk, direct of indirect, verstrekte informatie (artikel 7.1). Dit geldt ook voor de mediator (artikel 7.3). De geheimhoudingsplicht geldt niet, voor zover hier relevant, in gevallen waarin de mediator tijdens de mediation informatie verkrijgt omtrent strafrechtelijke gedragingen waarvoor een wettelijke meldplicht dan wel een wettelijk meldrecht bestaat zoals bedoeld in artikel 7.6 onder (a) of waarin de mediator informatie verkrijgt omtrent de dreiging van een misdrijf zoals bedoeld in artikel 7.6 onder (b) van het Reglement.

2.3. Tijdens de bijeenkomst op 3 juni 2022 hebben klagers aangegeven dat zij de mediation wilden beëindigen. Daarop is een woordenwisseling ontstaan tussen A, verder klager, en de partner van de voormalige schoondochter.

2.4. Op 13 juni 2022 heeft de mediator aan partijen een e-mail gestuurd over de wijze waarop de mediation is beëindigd. In haar e-mail schrijft zij het volgende:

Bij de beëindiging van de mediation, nadat ik een openingsvraag had gesteld, uitte [klager] een doodsbedreiging tegen [de partner]. Zoals jullie weten ben ik gehouden aan het Reglement van de Mediatorsfederatie Nederland (zie bijlage). In het Reglement staat in artikel 7.6 bij b dat ik niet gehouden ben aan geheimhouding als het gaat om informatie omtrent de dreiging van een misdrijf.

Ik heb de vraag aan het MfN en aan Veilig Thuis voorgelegd of ik aan de rechtbank een melding zou moeten doen van deze dreiging. Ik heb deze vraag in het algemeen gesteld en geen namen genoemd. Ik wacht nog op een antwoord.

Mijn uitgangspunt is dat ik de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht wil nemen. Als ik hierover een mededeling aan de rechtbank zal doen, is dit met medeweten van jullie allen. Ik zal jullie daarover nog berichten.

2.5. Bij e-mail van 14 juni 2022 heeft de mediator partijen bericht dat zij geen melding zal doen aan de rechtbank over de “bedreiging” van klager aan de partner, omdat de uitkomst van haar gesprek met een medewerker van de MfN is dat zij op grond van artikel 7.6 sub b van het Reglement geen meldingsplicht heeft en niet gehouden is aan haar geheimhoudingsplicht als de rechtbank haar hierover een vraag zou stellen. In haar e-mailbericht heeft de mediator verder geschreven dat, nu de mediation is beëindigd, zij geen verdere gesprekken met partijen meer zal voeren en dus ook niet zal ingaan op het door de partner op haar voicemail ingesproken verzoek om contact met hem op te nemen.

2.6. Op 20 juni 2022 heeft de gemachtigde van klagers (die tevens als advocaat voor hen optrad in de procedure bij de rechtbank) de mediator bericht dat klagers haar houden aan haar geheimhoudingsplicht uit de mediation. Er is volgens klagers geen gegronde reden voor de mediator om haar geheimhoudingsplicht te doorbreken, omdat de door de klager en de partner op 3 juni 2022 over en weer gedane uitlatingen niet kwalificeren als gedragingen in de zin van artikel 7.6 sub a of b van het Reglement. Verder wordt betwist dat sprake is geweest van een doodsbedreiging door klager. Door de uitlating van klager te kwalificeren als een doodsbedreiging heeft de mediator volgens klagers blij gegeven van een partijdige en niet neutrale houding. Indien de mediator niet bereid is zich te houden aan haar geheimhoudingsverplichting, zullen klagers tegen haar een klacht indienen.

2.7. Op 10 oktober 2022 zijn klagers een kortgedingprocedure gestart tegen hun voormalige schoondochter bij de rechtbank, waarin zij hebben gevorderd dat de (op 8 oktober 2022 vastgestelde) voorlopige omgangsregeling door haar wordt nagekomen. De rechtbank heeft deze vordering bij beschikking van 15 november 2022 toegewezen.

2.8. Eveneens op 10 oktober 2022 heeft de partner bij de politie aangifte gedaan van bedreiging door klager op 3 juni 2022. De partner heeft toen, blijkens het proces-verbaal, het volgende verklaard:

Op 7 april 2022 hadden [klagers] een rechtszaak aanspannen tegen [hun voormalige schoondochter]. Ik was niet aanwezig gedurende deze rechtszaak. Tijdens de zitting in V had

[klager] geroepen: "Ik probeer het nog 1 keer, daarna vermoord ik hem" of woorden van gelijke strekking. Hem sloeg op mij, omdat [klager] geen mediation wilde met mij erbij.

Op vrijdag 3 juni 2022 ergens in de ochtend waren ik, [de voormalige schoondochter van klagers], [klager] en [klaagster] op het adres [...] voor mediation. (...) Tijdens deze mediation vroeg ik aan [klager] (...) waarom hij mij had bedreigd gedurende de rechtszitting op 7 april. Ik zag dat hij opstond vanuit zijn stoel aan mijn rechterzijde. Ik hoorde [klager] zeggen: "Die doodsb bedreiging is een belofte, ik maak jou dood" of woorden van gelijke strekking. Na deze uitspraak liep hij samen met zijn partner de kamer uit.

Ik overhandig u een e-mail van [de mediator] waarin staat dat ik door [klager] bedreigd was, zodat u deze kunt voegen bij dit proces verbaal. (...)

- 2.9. Op 13 december 2022 heeft de politie de mediator gehoord als getuige. Zij heeft toen, blijkens het proces-verbaal, het volgende verklaard over de bijeenkomst op 3 juni 2022:

Aan het begin van de bijeenkomst vroeg ik – zoals ik altijd doe – of iemand iets in te brengen had. [Klagers] kwamen toen met het volgende: "We hebben overleg gehad met onze advocaat en komen tot de conclusie dat we het niet eens zijn met de afspraken die er tot nu toe liggen" of woorden van gelijke strekking.

Dit kwam als een donderslag bij heldere hemel, omdat de afspraken die er toen lagen, tot stand waren gekomen in samenspraak met alle partijen. De familie [klagers] had tot dat moment juist heel bemiddelend opgetreden.

Ik herinner mij dat [de partner] daar op reageerde door te zeggen: "Gaan jullie nu weer dreigen zoals in de rechtszaal?" of woorden van gelijke strekking.

Daarop herhaalde [klager] de bedreiging die hij in de rechtszaal had geuit naar [de partner]. Ik weet niet meer exact in welke bewoordingen hij de bedreiging uitte, maar ik herinner mij specifiek dat hij het over een mes had.

Het feit dat [klager] dezelfde bedreiging uitte als in de rechtszaal, maak ik op uit het feit dat [de partner] zei "Gaan jullie nu weer dreigen zoals in de rechtszaal" en [klager] daarop een bedreiging uitte. Ik was niet bij de betreffende zitting aanwezig, dus ik kan niet met 100% zekerheid zeggen dat exact dezelfde bedreiging was.

Nadat [klager] de bedreiging had geuit, liepen hij en [klaagster] weg. Ik ben er achteraan gelopen en heb gevraagd of ze terug wilden komen, maar dat wilden ze niet. (...) Vervolgens ben ik teruggegaan naar [de partner] en [de voormalige schoondochter van klagers]. (...)

- 2.10. Op 9 januari 2023 is klager als verdachte gehoord door de politie. Op de vraag wat hij over het incident op 3 juni 2022 kan verklaren, heeft klager – blijkens het proces-verbaal – als volgt geantwoord:

Het is niet gebeurd. Wij zaten in mediation met mijn ex-schoondochter en haar vriend, [de partner]. Het ging niet zoals het moest, maar dat was van te voren al bekend. Toen ik zei dat ik ermee wilde stoppen, riep [de partner] meerdere keren "je wil me vermoorden, vermoord me dan, je wil me vermoorden". Ik wilde opstaan om weg te lopen en toen pakte hij mijn arm vast. Hij riep naar de mediator "hij bedreigt mij, hoort u dat" en vervolgens herhaalde hij weer "vermoord me dan" of woorden van gelijke strekking. Ik ben doorgelopen de kamer uit. Hij bleef zo aan mijn arm trekken dat ik heb gezegd "hou het maar gezien als een belofte".

Klager heeft verder verklaard dat "uit de dikke duim [is] gezogen" dat hij iets zou hebben gezegd over een mes. Volgens klager is het woord mes nooit gevallen, heeft hij nooit een mes op zak gehad en is het een "leugen" wat de mediator heeft gezegd. Over de zitting op 7 april 2022 heeft klager verklaard dat er toen geen bedreiging is geweest. In de verklaring van klager staat verder dat de aangifte van de partner is gebruikt in de (kort geding) procedure bij de rechtbank.

- 2.11. Op 22 mei 2023 hebben klagers een klacht ingediend tegen de mediator bij het MfN-register. Op 7 juni 2023 heeft de klachtbehandelaar de klachtbehandeling beëindigd.

3. De klacht en het verweer

De klacht

- 3.1. Klagers hebben de volgende klachten geformuleerd:

1. De mediator heeft onvoldoende de regie gehouden in het mediationproces en onvoldoende transparantie betracht, waardoor de gesprekken chaotisch verliepen en partijen niet wisten wat de mediator met hen wilde bespreken en waar zij aan toe waren. De mediator heeft ook geen verslagen gemaakt of die niet aan partijen toegezonden of hen anderszins schriftelijk op de hoogte gehouden van de stand van zaken. De mediator heeft de voormalige schoondochter van klagers en de partner te veel ruimte gegeven om niet ter zake doende onderwerpen te bespreken.
 2. De mediator heeft zich partijdig en onvoldoende neutraal opgesteld en zich 'in het kamp laten zuigen' van de voormalige schoondochter van klagers en de partner. Zij heeft letterlijk haar voorkeur uitgesproken voor de partner en is te veel meegegaan in hetgeen de voormalige schoondochter en de partner aanvoerden. De mediator heeft tegen klagers gezegd dat zij hun kleindochter niet meer zouden zien als zij geen afspraken zouden maken. De mediator heeft in navolging van de voormalige schoondochter van klagers en de partner ernstige kwalificaties gegeven aan uitlatingen die klager nooit heeft gedaan.
 3. De mediator heeft in strijd met de waarheid verklaard dat er een doodsbedreiging door klager is geuit en hierover tegenstrijdige verklaringen afgelegd tegenover de politie en de advocaten van partijen. De mediator heeft niet integer en onbetrouwbaar gehandeld.
 4. De mediator heeft haar geheimhoudingsplicht geschonden door als getuige een verklaring af te leggen over wat tijdens het mediationgesprek op 3 juni 2022 is besproken. Er bestond geen meldplicht voor de mediator en zij was niet verplicht een verklaring af te leggen, omdat er geen gerechtelijke oproep of bevel was en de uitzonderingen van artikel 7.6 van het Reglement zich niet voordeden.
- 3.2. Klagers zijn door het handelen van de mediator in hun belangen geschaad. De partijdige houding van de mediator heeft er aan bijgedragen dat de voormalige schoondochter van klagers zich gelegitimeerd voelde om de (op 8 maart 2022 vastgestelde) voorlopige omgangsregeling niet meer na te komen. Klagers hebben daardoor hun kleindochter enkele maanden niet gezien en zijn gedwongen geweest om een kortgedingprocedure te starten. Bovendien heeft de mediator door haar geheimhoudingsplicht te schenden de onterechte aangifte van de partner ondersteund, waardoor klager als verdachte is aangemerkt en gehoord. Voor klagers die beiden een blanco strafblad hebben, was dit een confronterende en onaangename verrassing. Bovendien hebben zij diverse procedures moeten voeren en advocaatkosten moeten maken om de omgangsregeling weer van de grond te krijgen en de vervolging van klager ongedaan te maken. Zij hebben hierdoor materiële en immateriële schade geleden.

Het verweer

- 3.3. De mediator heeft – samengevat – het volgende verweer gevoerd.
1. De mediator heeft voldoende de regie gehouden en is ook voldoende transparant geweest over haar vervolgstappen na de bedreiging door klager. De regie kan blijken uit de bespreekversies die de mediator heeft gemaakt en waarin zij de afspraken van partijen, de achtergrondinformatie en het verloop van de mediation vermeldt. In elk mediationgesprek wordt steeds de vorige bespreekversie doorgenomen.
 2. De mediator betwist dat zij onvoldoende neutraal is geweest. De mediator is haar taak in overeenstemming met het doel van de mediation – het verbeteren van communicatie en het maken van afspraken over de omgang – nagekomen.
 3. De voormalige schoondochter en de partner werden op 3 juni 2022 geconfronteerd met een zeer ernstige dreiging, die de partner omschreef als een doodsbedreiging. De partner riep bij herhaling dat klager hem zou vermoorden, waarop klager aangaf dat hij zijn belofte zou nakomen en samen met klaagster de ruimte verliet. De mediator bleef samen met de voormalige schoondochter van klagers en de partner in shock achter en was bang dat klager zou terugkomen om zijn belofte waar te

maken. De geheimhoudingsplicht in mediation is geen vrijbrief voor het uiten van ernstige (mogelijk strafbare) bedreigingen tegenover de andere partij. Omdat de mediator op dat moment niet wist of zij getuige was geweest van een redelijk vermoeden van een strafbaar feit heeft zij anoniem advies ingewonnen bij de MfN en Veilig Thuis. De mediator betwist dat de uitlatingen van klager geen gedragingen in de zin van artikel 7.6 sub a en/of b van het Reglement waren. Verder wijst de mediator erop dat aan haar geheimhoudingsplicht geen verschoningsrecht is verbonden. Zij heeft zich in haar verklaring bij de politie beperkt tot informatie over het dreigement van klager. De term doodsbedreiging werd gebruikt door de partner.

4. De beoordeling

- 4.1. Beoordeeld moet worden of de mediator in strijd met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels) heeft gehandeld. De Tuchtcommissie neemt daarbij de uit het dossier gebleken feiten tot uitgangspunt en bepaalt zo nodig zelf welke Gedragsregel is geschonden. Voor gegrondverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat.

Klachtonderdeel 4 – schending geheimhouding

- 4.2. Kern van de klacht van klagers is dat de mediator haar geheimhoudingsplicht heeft geschonden. Op grond van Gedragsregel 6.2 en artikel 7.3 van het Reglement heeft de mediator een geheimhoudingsplicht. Die verplichting rust op alles wat de mediator heeft vernomen in haar gesprekken met partijen en duurt voort na de beëindiging van de mediation (Gedragsregel 6.3). Het stond de mediator gelet hierop in beginsel niet vrij om tegenover de politie een verklaring af te leggen over wat is besproken tijdens het mediationgesprek op 3 juni 2022. De geheimhoudingsplicht is echter niet absoluut. Artikel 7.6 van het Reglement noemt vier uitzonderingsgevallen waarin de mediator wordt ontslagen van zijn of haar geheimhoudingsplicht. Hier zijn de uitzonderingen onder (a) en (b) relevant (zie 2.2 hiervoor). De uitzondering onder (a) gaat in dit geval niet op, omdat geen sprake is van informatie omtrent strafrechtelijke gedragingen waarvoor een wettelijke meldplicht dan wel een wettelijk meldrecht bestaat. De mediator kan zich evenmin beroepen op de uitzondering onder (b). Een redelijke uitleg van deze uitzondering brengt mee dat een mediator het recht heeft de geheimhoudingsplicht te overtreden wanneer hij of zij daarmee een misdrijf voorkomt. Hiervan was geen sprake. De mediator heeft na het mediationgesprek bewust de keuze gemaakt om geen aangifte of melding te doen van de bedreiging die klager aan het adres van de partner zou hebben geuit. Zij was toen kennelijk niet bevreesd dat klager mogelijk een misdrijf zou begaan, ook al zag zijn bedreiging volgens haar ook op de toekomst (namelijk dat klager zijn belofte, dat hij de partner zou vermoorden, zou nakomen). De enige reden dat klaagster zes maanden later alsnog met informatie over de gestelde bedreiging naar buiten is getreden, is dat de politie naar aanleiding van de aangifte van de partner met haar contact heeft opgenomen en dat zij zich naar eigen zeggen moreel verplicht voelde om een getuigenverklaring af te leggen. De mediator heeft ter zitting desgevraagd ook verklaard dat zij aannam dat de politie bezig was met een onderzoek naar aanleiding van de aangifte en dat zij vanuit die veronderstelling had besloten medewerking te verlenen aan het onderzoek door een verklaring af te leggen. Deze beslissing was niet ingegeven als nodig ter voorkoming van een misdrijf omdat niet gesteld en ook niet gebleken is dat de mediator toen, ruim zes maanden later, beschikte over concrete informatie of signalen dat uitvoering van het dreigement aanstaande was.
- 4.3. Ook in het geval dat de uitzonderingen van artikel 7.6 van het Reglement niet van toepassing zijn, is het denkbaar dat de mediator wordt ontslagen van haar geheimhoudingsplicht op grond van de uit Gedragsregel 1 voortvloeiende verplichting om zich te gedragen zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht. Gelet op het belang van de geheimhouding en de specifiek omschreven uitzonderingen van artikel 7.6 van het Reglement, kan Gedragsregel 1 alleen dan ruimte geven voor overtreding

van de geheimhouding in zeer uitzonderlijk gevallen. Daarvoor is in ieder geval vereist dat is gebleken van feiten en omstandigheden die maken dat het voor de betreffende mediator urgent werd om derden over het besprokene te informeren én boven iedere twijfel is verheven dat ieder redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator dat in die situatie ook zou doen. Een dergelijke situatie heeft zich in dit geval niet voorgedaan reeds omdat de mediator ter zitting niet overtuigend heeft kunnen verklaren en uitleggen welke woorden van klager door haar als zo ernstig zijn opgevat dat zij meende hiervoor informatie te moeten verstrekken aan de politie. De mediator heeft ook bij de politie verklaard dat zij niet meer exact weet in welke bewoordingen klager zijn dreigement heeft geuit. Uit de toelichting van de mediator ter zitting blijkt dat klager zou hebben gezegd dat hij 'zijn belofte' zou nakomen, zonder dat hij had aangegeven wat hij daarmee concreet bedoelde. In de getuigenverklaring van de mediator staat verder nog dat klager het over een mes zou hebben gehad, maar dat is gemotiveerd weersproken door klager en vindt ook geen bevestiging in de getuigenverklaring van de partner.

- 4.4. Uit het voorgaande volgt dat de mediator in strijd met haar geheimhoudingsplicht heeft gehandeld en dus Gedragsregel 6 heeft geschonden door bij de politie te verklaren over de mediationbijeenkomst op 3 juni 2022. Dit klachtonderdeel is daarom gegrond.

Klachtonderdeel 3 – niet-integere en onbetrouwbare houding

- 4.5. Klagers verwijten de mediator dat zij tegenstrijdige en onjuiste verklaringen heeft afgelegd aan de advocaten van partijen en de politie. Dit getuigt volgens klagers van een niet-integere en onbetrouwbare houding van de mediator.
- 4.6. Partijen staan lijnrecht tegenover elkaar als het gaat om de vraag wat klager op 3 juni 2022 precies heeft gezegd en of hij een doodsbedreiging heeft geuit. Volgens klager is geen sprake geweest van een doodsbedreiging. De mediator ziet dit anders. De (getuigen)verklaringen die zij bij de politie hebben afgelegd, spreken elkaar op dit punt tegen. Bij deze stand van zaken kan de Tuchtcommissie niet vaststellen dat de mediator met haar verklaring de waarheid geweld heeft gedaan. Dit vergt nader onderzoek waarvoor geen plaats is binnen het bestek van deze tuchtprocedure.
- 4.7. Volgens klagers is de mediator niet eenduidig in haar verklaring of zij de doodsbedreiging zelf heeft gehoord of hiervoor is afgegaan op de voormalige schoondochter en de partner, wat de doodsbedreiging zou inhouden en of zij op 3 juni 2022 achter klagers is aangelopen of nu juist is blijven zitten. Voor zover de mediator niet consistent is in haar verklaringen, is dat een factor die van belang kan zijn voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar getuigenverklaring als (mogelijk) bewijsmiddel in de strafzaak tegen klager. Zoals gezegd, is het niet aan de Tuchtcommissie om hierover een oordeel te geven. Ook indien zou worden aangenomen dat de mediator tegen de betrokken advocaten en de politie tegenstrijdig heeft verklaard, dan levert dat in de gegeven omstandigheid geen tuchtrechtelijk verwijt op.
- 4.8. Gelet op het voorgaande slaagt klachtonderdeel 3 niet.

Klachtonderdeel 1 – onvoldoende regie en transparantie

- 4.9. Noch het Reglement noch de Gedragsregels verplichten de mediator om gespreksverslagen te maken. De mediator heeft grote vrijheid om haar werkwijze naar eigen inzicht in te richten. Wel mag van haar worden verwacht dat zij daarover duidelijk en transparant is zodat partijen weten wat zij op dit punt mogen verwachten. In dit geval heeft de mediator twee bespreekversies van de vaststellingsovereenkomst opgesteld, met daarin een omschrijving van het onderwerp, algemene informatie, het verloop van de mediation en de afspraken. Klagers betwisten dat zij de eerste bespreekversie hebben ontvangen. Zij stellen dat het door de mediator overgelegde e-mailbericht van 12 mei 2022 hen nooit heeft bereikt. De Tuchtcommissie kan op basis van de stukken niet vaststellen wie op dit punt gelijk heeft. Wel blijkt uit de stukken dat de mediator het juiste e-mailadres van klagers heeft gebruikt, dat het e-mailbericht in goede orde is

ontvangen door de voormalige schoondochter van klagers en dat klagers geen herinnering hebben gestuurd naar de mediator naar aanleiding van hun verzoek op 11 mei 2022 om toezending van de gemaakte concept afspraken. Klagers betwisten evenmin de ontvangst van de e-mail van de mediator van 16 mei 2022 (met als onderwerp “eerste bespreekversie vaststellingsovereenkomst”), waarin zij reageert op vragen die de voormalige schoondochter in reactie op haar e-mail van 12 mei 2022 heeft gesteld. Hoe het ook zij, daar waar klagers in hun klachtbrief en ter zitting stelden in zijn geheel niets aan verslagen te hebben ontvangen, erkennen zij thans (naar aanleiding van de door de mediator nagezonden stukken) de e-mail van de mediator van 23 mei 2022 met de tweede bespreekversie te hebben ontvangen. In deze bespreekversie staat wat partijen in de eerdere mediationgesprekken met elkaar hebben gesproken en welke zaken nog besproken moeten worden en wanneer dat gaat gebeuren. Dat partijen niet wisten wat de mediator met hen wilde bespreken en waar zij aan toe waren, is gelet hierop niet aannemelijk. De bespreekversies bieden evenmin steun aan de stelling van klagers dat de gesprekken chaotisch verliepen en dat de voormalige schoondochter en partner (te) veel ruimte kregen om andere, niet ter zake doende onderwerpen te bespreken. Uit de e-mail van de mediator van 16 mei 2022 aan de voormalige schoondochter kan juist worden afgeleid dat zij de ruimte heeft beperkt. De mediator reageert hiermee op het bericht van de voormalige schoondochter dat klagers iets verkeerd zouden hebben gezegd over de ondertoezichtstelling van hun kleindochter en dat zij dit zou willen aantonen door de beschikking over de ondertoezichtstelling aan de mediator toe te sturen. De mediator heeft daarop laten weten geen behoefte te hebben aan nadere stukken. Andere stukken waaruit een gebrek aan regie blijkt, ontbreken. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel 2 – partijdige en onvoldoende neutrale houding

- 4.10. Klagers verwijten de mediator verder dat zij zich partijdig en onvoldoende neutraal heeft opgesteld. Dit verwijt vindt onvoldoende steun in de stukken. Klagers hebben onvoldoende concrete invulling gegeven aan hun klacht dat de mediator geen neutrale houding heeft ingenomen. De mediator betwist weliswaar niet dat zij de partner een “leuke kerel” heeft genoemd, maar dat betekent niet zonder meer dat zij daarmee blijk heeft gegeven van een voorkeur voor of van keuring van één van partijen. Dat de mediator teveel zou meegegaan in wat de voormalige schoondochter van klagers en de partner hebben aangevoerd, blijkt niet uit de stukken. In dit verband speelt ook een rol dat meerdere mediationbijeenkomsten hebben plaatsgevonden, maar dat het optreden van de mediator in die bijeenkomsten voor klagers kennelijk geen aanleiding is geweest om hierover hun beklag te doen bij de mediator. Klagers hebben verder nog aangevoerd dat de mediator ten onrechte de uiting van klager heeft gekwalificeerd als een doodsbedreiging. Uit de toelichting van de mediator blijkt dat klager in haar ogen een ernstige bedreiging deed en dat zij de situatie heel bedreigend vond. Of die kwalificatie terecht is of niet hangt af van de feitelijke gang van zaken op 3 juni 2022. Zoals reeds onder 4.6 is overwogen, verschillen partijen daarover van mening en kan in het bestek van deze procedure niet worden vastgesteld wat de waarheid is. Dit betekent dat die kwalificatie op zich niet getuigt van een partijdige en onvoldoende neutrale houding. Dat de mediator niet is ingegaan op het na 3 juni 2022 gedane verzoek van de partner om contact met hem op te nemen, wijst er juist op dat de mediator haar neutraliteit en onpartijdigheid heeft bewaakt. Ook dit klachtonderdeel slaagt daarom niet.

Conclusie

- 4.11. De slotsom is dat de mediator haar geheimhoudingsplicht heeft geschonden en daarmee in strijd heeft gehandeld met Gedragsregel 6. De Tuchtcommissie rekent dit de mediator aan omdat het in acht nemen van geheimhouding en vertrouwelijkheid een groot goed is in mediation. Zij heeft haar geheimhoudingsplicht bovendien geschonden in het besef dat zij niet verplicht was een getuigenverklaring af te leggen zolang zij niet door de

rechter was opgeroepen. Dat laat echter onverlet dat de mediator – zo is ter zitting gebleken – de situatie als heel lastig heeft ervaren, zich geconfronteerd voelde met verschillende belangen en oprecht getracht heeft hier gewetensvol in te handelen. Ter zitting is gebleken dat zij het vooral als haar persoonlijke morele verantwoordelijkheid voelde om mee te werken aan het verzoek van de politie om op die manier een bijdrage te leveren aan het onderzoek naar mogelijke strafbare feiten waarvan zij meende getuige te zijn geweest, wetende dat dit haar zeer waarschijnlijk een klacht van klagers zou opleveren. Alles afwegende acht de Tuchtcommissie de maatregel van een waarschuwing passend.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart klachtonderdeel 1 gegrond;
- verklaart de klachtonderdelen 2, 3 en 4 ongegrond;
- legt aan de mediator de maatregel van waarschuwing op.

Aldus beslist op **26 januari 2024** door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, C.J.C. Durieux en J.F.C. Kurvers, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.N. Kikkert, (plaatsvervangend) secretaris, en ondertekend door de voorzitter.

mr. H.M.M. Steenberghe
voorzitter

Partijen en het MfN-register hebben de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep in te stellen bij het College van Beroep. Het beroepschrift dient binnen vier weken na de verzending van deze beslissing te worden ingediend bij het College van Beroep van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators, info@mediationtuchtrecht.nl.

Deze beslissing is per e-mail aan partijen verzonden op 26 januari 2024.